

[Ellinger.]

Vej sørger for at faa det tilbage, som den har udbetalt for meget. Denne Sag kan ikke glide videre uden fuld Opklaring. Det er ikke nok, at der holdes en Tale i Folketinget, og saa holdes der en Tale i Landstinget, og saa er den Sag færdig; saa sker der ingenting, og saa glemmer Folk.

Det er bekendt, at jeg, da Honoraropgørelsen forelaa, sagde til den ene af Ingeniørerne omtrent som saa: De er min Kollega her paa Højskolen, og jeg stoler derfor paa, at Opgørelsen er korrekt, hvorfor jeg ikke lader den gennemregne. Man har foreholdt mig, at dette var en malplaceret Tillidsudtalelse, og det maa jeg finde mig i, det er der ikke noget at sige til. Men der var jo dermed ikke forbundet nogen som helst Risiko, thi saavel Ingeniørerne som jeg vidste, at Regnskabet skulde underkastes Revision og Kritik, og hvis der kom Revisionsantegnelser paa dette Punkt, vilde jo Sagen gaa til Doms gennem Landbrugsministeriets Undersøgelse og Afgørelse, og hvis denne Dom gik Ingeniørerne imod, vilde Pengene blive betalt tilbage. Nu har Hovedrevisoratet sørget for, at Landbrugsministeriet er sat ud af Spillet, men man tager meget fejl, hvis man tror, at man dermed kan lade dette Spørgsmaal staa uløst hen. I Ingeniørernes Navn maa jeg kræve, at den Plet, som Hovedrevisoratet har sat paa dem, bliver vasket af paa den ene eller anden Maade.

Saaledes stod Sagen indtil den 5. Marts. Men saa foretog Hovedrevisoratet et ynkeligt Tilbagetog. I Skrivelsen af denne Dato, 5. Marts — de Herrer og Damer kan se det —, nævnes Beløbet som „ca. 38 000 Kr.“ — man bemærke, at nu er den højere Grænse faldet ud —, og saa siges det, at selv om Honoraret er hjemlet ved Normerne, finder man alligevel, at Ingeniørerne af *Rimelighedshensyn* ikke burde have faaet saa meget, ogsaa fordi de saa faar vel meget i Forhold til Arkitekterne. Og der staar, at efter hvad Hovedrevisoratet underhaanden har kunnet skaffe oplyst, skal det ved Arbejder for private langt fra være Regelen, at fuldt Honorar opnaas. *Underhaanden*, tænk, underhaanden! Er det paa det Grundlag, man udslynger den Paastand: Ingeniørerne

har faaet 38 000—46 000 Kr. mere udbetalt, end der tilkommer dem? Det er disse Ord, der staar i den officielle Kritik. Saa maa jeg sige, det er en Dristighed over al Beskrivelse. Jeg kunde naturligvis efter dette, som stempler sig selv, lade Sagen falde, men saa ender Hovedrevisoratet højt forbøffende sin Skrivelse med, at dets Kritik i fuld Udstrækning maa fastholdes. Da jeg læste dette, mindedes jeg: Saa du, jeg stod mig, sagde Manden, han laa under Bordet. Men Hovedrevisoratet maa vide, at her spørger vi ikke, og jeg maa derfor anmode det ærede Udvalg, hvortil Statsrevisionens Betænkning henvises, om at bringe fuld Klarhed paa dette Punkt, Klarhed over, om Hovedrevisoratet fastholder, at Ingeniørerne har faaet mere, end de er berettigede til, eller om Paastanden herom ikke kan opretholdes.

Maa jeg om dette Spørgsmaal sige et Par Ord, henvendt til Formanden for Folketingsudvalget Hr. Sneum. Denne har i Folketinget udtalt, at jeg straks har sagt til Ingeniørerne, at jeg i Tillid til, at Honorarberegningerne er korrekte, ikke lader disse gennemregne og saaledes har lagt det hele i Ingeniørernes Hænder. Dette burde Hr. Sneum ikke have udtalt, thi der staar tydeligt i de Papirer, han har haft mellem Hænder, den Sandhed, at jeg først ved den endelige Opgørelse har udtalt dette. Hr. Sneum siger ogsaa, at det forlyder, at de samme to Ingeniører er angageret som Ingeniører ved Udvidelsen paa Polyteknisk Læreanstalt, og hvis dette er Tilfældet, maa vi med en vis Spænding afvente de Regningskrav, de før eller senere fremkommer med overfor Staten. Jeg vil dog meget anbefale, ja, jeg beder om, at man ikke gaar i Spænding saa længe — det er højt usundt at gaa i Spænding saa længe —, men at man tager fat straks og undersøger Sagen, og man kan tage de to Universitetsinstitutter, som er under Opførelse, med. Jeg kan oplyse paa Forhaand, at man da vil gøre den Erfaring, at Ingeniørerne ved disse tre Byggeforetagender faar deres Honorar beregnet *paa akkurat det samme Grundlag*, som sket er for Landbohøjskolens Vedkommende. Gassen vil da gaa af Sensationsballonen. Af Frygt derfor lægger man jo rimeligvis